

פרשת מקץ

בלל הכח

או מישהו שכל יום קשה לו לקום בבוקר, גם אם טנק ירה פגזים ליד האוזן שלו הוא לא יתעורר, ברגע שהוא יזהה שריפה או ישמע אזעקה, הוא יכנס ברגע אחד לשיא הערות, ויזנק החוצה במהירות האור.

לכן, כשראובן אמר ליעקב "את שני בני תמית", אמר יעקב 'בכור שוטה הוא זה', כי לראובן היו ארבעה בנים, כמו שהתורה אומרת (פרשת 'ארא': שמות ו, יד) "ובני ראובן... חנוך ופלוא חצרן וכרמי", והוא התחייב להמית רק שניים מהם, ככה שכביכול יש מנוס, יהיה במי להתנחם, אז הוא לא ינצל את כל הכוחות שבו, לכן לא מסר לו יעקב את בנימין.

אבל יהודה, לא השאיר לעצמו כלום, כי אם הוא יכשל בשליחות הוא מאבד את כל מה שיש לו לנצח, לא עולם הזה, ולא עולם הבא, וממילא בזמן אמת, הוא ינצל מאה אחוז מהכוחות שלו, ויעשה הכל כדי לשמור על בנימין ח, כמו שראינו שבסוף היה.

רואים מכאן, שאדם מבין שאין ברירה, הוא מגלה כוחות אדירים שטמונים בתוכו. והתובנה הזו, יכולה לעזור לנו המון בחיים, כי כמה פעמים אנחנו חושבים 'לא, אין סיכוי, אין לי כוחות לזה', או 'אני לא מסוגל ליישם את מה שאני חושב'.

אבל אם נכניס לראש, שזה חייב להיות, ואם החלטנו, אז בעזרת ה' זה חייב לקרות, פתאום נגלה בעצמנו כוחות שלא היינו מודעים לקיום שלהם, נצא כמו אריות למערכה, ונכבוש יעדים שהיו אצלנו עד היום רק בחלומות.

סיפר לי ידידי ר' אסף ח. אברך יקר, שלפני שהוא התחזק, הוא שירת בצבא ב'משמר הגבול' (מג"ב). באחד מאזורי המגורים של הערבים, התנהלה הפגנה של אזרחים פלסטיניים. שלחו לשם יחידה של 'גולני', והם לא הצליחו להשתלט על ההפגנה.

בלית ברירה, קראו גם להם, לצוות מג"ב, לתגבור. "הגענו למקום בגי'פ שלנו", הוא מספר, "ולנגד עיני אני רואה, עשרות או מאות של ערבים, המון זועם, שמשתוללים כמו חיות, החיילים עומדים בצד ולא מצליחים לפזר אותם".

הוא, בתור מפקד, הגיע עם מספר חיילים, ומיד נכנס לפעולה, "לדרוס אותם", הוא הורה להם במכשיר הקשר, "תכנסו בתוך ההפגנה עם הגי'פ, קדימה...!". הערבים התחילו לזוז.

ואז, הוא עצר את הגי'פ, וצעק "לפרוק!!!", שזה אומר, לרדת מהגי'פ המוגן, ולרדוף אחרים רגלית. הוא ועוד כמה חיילים ספורים, ירדו עם אלות, והתחילו לרוץ אחרי הערבים בשיא המרץ והעוצמה.

והלא יאומן קרה... הערבים פתחו במנוסה לכל הכיוונים... עשרות ערבים רצו מפחדים, בעוד חיילי מג"ב רצים אחרים ומפזרים אותם, עד שלא נשאר שם אפילו ערבי אחד.

כשהוא חזר לכיוון הגי'פ, פנו אליו חיילים מ'גולני', ואמרו לו 'כל הכבוד! איך עשית את זה... טוב מאד...!'

"כשחזרתי לבסיס" הוא ממשיך לשחזר, "ישבתי עם עצמי, וחשבתי, מה בעצם קרה כאן? אני, בחור צעיר בן 20, בסך הכל, עם אלה ביד, רודף אחרי עשרות ערבים... איך יכול

יש דברים בחיים, שאנחנו מאד רוצים לעשות, אבל אנחנו מרגישים שהם למעלה מהכוחות שלנו, רחוק ממה שאנחנו מסוגלים לעשות.

בחג חנוכה, וגם בפרשה שלנו, יש תובנה חשובה מאד, שאם נבין אותה, ונפנים אותה, ונאמין שזו האמת, כל מה שנרצה לעשות בחיים, יכול להתקרב הרבה יותר אל המעשה, ולהיות פחות דמיון, ויותר מציאות.

בפרשת השבוע, ממשיך הסיפור המרתק עם יוסף הצדיק. אחרי שיוסף אסר את שמעון ליענייהם, הוא ביקש מהם לא לראות את פניו, אם בנימין לא ירד אתם.

הם חזרו הביתה, וסיפרו ליעקב, שאם הם רוצים להמשיך לקנות שם אוכל, ולשחרר את שמעון, הם צריכים להוריד את בנימין. אבל יעקב לא הסכים שבנימין ירד, שלא יקרה לו משהו בדרך.

ואז, ניגש אליו ראובן, ואמר לו: "את שני בני תמית אם לא אביאנו אליך, תנה אתו על ידי, ואני אשיבנו אליך" (בראשית טז, ז).

יעקב עונה לו: "לא ירד בני עמכם", יעקב לא הסכים למה?

מסביר רש"י (פסוק לח), בשם המדרש (בראשית רבה צא, ט) - "לא קבל דבריו של ראובן, אמר 'בכור שוטה הוא זה, הוא אומר להמית בניו, וכי בניו הם ולא בני?!'".

עברה תקופה קצרה, והאוכל נגמר, וחייבים כבר לרדת להביא אוכל. הפעם, יהודה זה שניגש לדבר עם יעקב, והוא מציע את עצמו, לקחת חסות על בנימין, ואומר "אנכי אערבנו, מידי תבקשנו, אם לא הביאתו אליך והצגתו לפניך, וחטאתי לך כל הימים".

רש"י מסביר, שיהודה התכוון, שאם הוא לא יביא את בנימין חי אל יעקב, הוא יאבד את העולם הבא שלו. ויעקב הסכים, ושלה אתם את בנימין.

לא מובן. למה על ההצעה של ראובן - "את שני בני תמית", הוא אומר 'בכור שוטה הוא זה', ועל ההצעה של יהודה "וחטאתי לך כל הימים", הוא לא אומר כלום.

וכי יהודה הוא לא הבן שלו? הרי אם יהודה יאבד את העולם הבא שלו, יעקב עצמו יהיה בצער גדול מאד, אז למה הוא הסכים להצעה הזו?

על השאלה הזו, עונה ה'שם משמואל', בשם אבא שלו 'האבני נדר', הסבר מיוחד, על פי כח מופלא בנפש, שיש לכל אחד מאתנו.

לכל בן אדם, יש כוחות אדירים, שבזמנים שגרתיים, הוא לא מנצל אפילו קצת מהם, והכוחות האלו, באים לידי ביטוי בזמנים שאין לו שם ברירה אחרת, פתאום הוא עושה דברים, שהוא לא חלם אף פעם לעשות.

כמו לדוגמא, אדם שרואה מולו חיה טורפת, והוא מרגיש שהוא נמצא בסכנת חיים, הוא אוסף את כל הכוחות שיש בתוכו, ומבצע פעולות שהוא לא היה חושב שהוא מסוגל לעשות בזמן רגיל.

להוציא לפועל חלומות ורצונות שה' ממש ישמח בהם, שקבורים בתוכנו רק בגלל חוסר אמונה ביכולות שלנו.

זה היה גם הסוד של היוונים. כי אם נחשוב על זה, כמה בנים של מתתיהו, ועד 200 פרחי כהונה, מול מיליונים... זה מבצע התאבדות בטוח... 5 דקות והקרב הסתיים...

מה ההגיון במה שהם ניסו לעשות? התשובה, כי הם הבינו שהחיים הרוחניים של כל עם ישראל תלויים במלחמה הזו, הם הרגישו שהנצחון חייב לקרות ויהי מה, אי אפשר שהמצב ימשיך כמו שהוא. אז כל המלחמה היתה בכוחות מיוחדים, מתוך הבנה שחייבים להצליח!!! והם הצליחו...

ראיתי פעם בספר 'יוסיפון', שהאויבים היו מתים בהמוניהם, או בורחים בפחד, והיהודים, למרות שהיו מעטים, היו חוזרים שלמים לירושלים.

והוא מסביר, שהיהודים נלחמו אפילו על דעת למות, אז הם נלחמו בכל הכח. אבל היוונים, היה להם צבא מכל העולם, וכל חייל העדיף להישאר בחיים, ולחזור בסוף הקרב הביתה בריא ושלם, אז בכל מצב של סכנה, הם היו מיד נרתעים ובורחים, ולכן הם היו תמיד מובסים.

יש ילדים שמתופלים ב'ריטלין', ואחרי שהם לקחו כמה פעמים, הם גילו שיש להם את הכוחות להיות מרוכזים, והם בעצם יכולים להיות כמו כולם, והתובנה הזו, גרמה להם להצליח להתרכז בפעמים הבאות גם בלי הריטלין. כי בכלנו יש כוחות, רק צריך ללמוד להוציא אותם החוצה.

המוסר השכל הוא: אדם אומר לעצמו 'איך אני אסיים מסכת...!', 'איך אני אקום מוקדם', איך אני, ואיך אני, אם הוא יחליט שזה חייב לקרות ואין מציאות אחרת, הוא יצליח. ביום שיש טיול, כולם קמים מוקדם. בשואה היו ילדים בני 5, שהתנהגו כמו בני 50. כי הכל נמצא בפנים, צריך רק לדאוג להוציא החוצה.

אל תגנוז שום חלום, אל תוותר על שום יוזמה ברוכה, פשוט תחליט החלטה חזקה, וצא לפעולה! כמו המכבים. וה' יהיה בעזרך, בטוח שתצליח.

"בימים ההם בזמן הזה..."

השיעורים נמסרו ונערכו ע"י האברך דוד יעקב עבו -

מוהל מוסמר. 050-4148948

ניתן לקבל גם במייל david0504148948@gmail.com

ניתן להאזין לשיעורים במגוון נושאים מאת כותב השורות,

בקו 'פרשת דרכים' 074-7962698

וכן במערכת קול הלשון

ביס"ד

דוד יעקב עבו

מוהל מוסמר
(אברך)

050-4148948

יחס אישי ומעקב לפני ואחרי הברית
זמין 24 שעות לכל שאלה
אפשרות לליווי הברית בשירה וניגון

סטריליזציה רפואית
חומרים באיכות גבוהה
ללא מוסקטו

להיות?! מה בכלל חשבתי לעצמי כשנכנסתי לכל המהלך הזה?! יש רק הסבר אחד, ה' שמר עלי...".

הנה לנו שוב אותו יסוד, שאדם ננעל על המטרה, ולא חושב שיש אפשרות אחרת, הוא מגלה כוחות גדולים, ויכול להתמודד בכל מצב.

לפני הרבה שנים, כשהייתי ילד, שמעתי שיעור מהרב רמי לוי שליט"א (לא שיווק השקמה, אלא יש רב כזה), והוא דיבר על הנקודה הזו, וסיפר, שהיה פעם נהג משאית דלק שנסע בכביש.

בזמנם היה חוק, שאסור למשאית עם מיכל, לנסוע שהמיכל מלא בחציו, הוא חייב להיות או מלא לגמרי או ריק לגמרי.

למה? כי אם רק חצי מהמיכל מלא, בכל פעם שהנהג יעצור כל הדלק יידחף קדימה, ובכל פעם שהוא יתקדם בתנופה, כל הדלק יידחף אחורה, ולמשאית לא תהיה יציבות בכביש, ובסיבובים, היא עלולה אפילו להתהפך.

כיום, המיכל מחולק לתאים במשאיות, אבל הנהג שאנחנו מדברים עליו, נסע עם מיכל ישן, ועבר על החוק, ונסע עם חצי מיכל, ו... התהפך... המיכל התנתק. פגע ברכב, העיף אותו אל התהום, ונעצר בצד הכביש.

ברכב היו שניים, אב ובנו. הבן הצליח להשתחל ולצאת, והאב נפצע, ונשאר לכוד בתוך הרכב. הבן שיצא, עלה אל הכביש, והזעיק עזרה. הוא היה לחוץ.

ברוך ה', העזרה הגיע במהירות, אבל הם לא יכלו לעשות כלום. הוא ניגש אליהם ושאל אותם בלחץ: "למה אתם לא עושים כלום?"

הם ענו: "יש כאן מיכל על הכביש, אנחנו מחכים למנוף, שיבוא ויפנה אותו, ורק אז נוכל לגשת אל הפצוע".

הניצול, שהבין שכל רגע הוא גורלי, ואם לא יתפלו בפצוע מיד, הוא עלול למות, הוא הרגיש שבגלל הדקות האלו, אפשר לאבד חיים.

הוא ניגש אל המיכל, ובשתי הידיים שלו דחף אותו, ופינה את המקום לצוות ההצלה...

אנשים היו בהלם... מיכל שצריך מנוף לפנות אותו, איש צעיר הזיז אותו בשתי הידיים...

כי כשאדם מבין שאן ברירה, והוא חייב, פתאום הוא מקבל כוחות שנמצאים בו אמנם תמיד, אבל בזמנים האלו הם קמים לתחייה.

המלבי"ם בפרשת 'בראשית' אומר, שבאדם יש את כל הכוחות הפיזיים והנפשיים שיש בכל בעלי החיים, רק שהם רדומים וצריך להעיר אותם.

אשתי, זכתה ברוך ה' להיות מדריכת כלות.

היא מדריכה כל מיני סוגים של כלות, זו עבודה מעניינת. לאחרונה היא הדריכה איזו כלה, שסיפרה לה קצת על עצמה, ובין היתר היא סיפרה, שעד לפני שלוש שנים (עד שנת תשע"ה), היא היתה אלופת ישראל באיגרוף נשים במשך ארבע שנים ברציפות...

[זה לא שאנחנו מועדדים חלילה מהלך כזה, ודאי שזה דבר פסול ומגונה, ללמוד לתת אגרופים, ועוד אשה... איפה הצניעות, איפה היראת שמים... מי יודע מה יקרה לילדים שלה כשאמא תבעס... טוב, האמת שאז, היא לא זכתה עדיין לשמור מצוות, לאחר מכן היא התחזקה]

הכלה הזו, נראתה לה ממש צנומה, ואשתי התפלאה באוזניה, איך יכול להיות, שהיא נצחה כל כך הרבה נשים כשהיא נראית אחת ש'תעופף' מכל אפצ'!

היא הסבירה לה, שאפשר באמצעות ריכוז גבוה, לרכז את כל הכח של האדם לאגרוף, ואז לכל מכה יש עוצמה אדירה, שאפשר ממש לרסק דברים.

שוב אותה התובנה, הנה מציאות, שלכל אדם יש כוחות אדירים, רק צריך ללמוד להוציא אותם החוצה. אמנם לא בדרך פסולה כזו, אבל אם אשה כזו יכולה למצוא בתוכה כאלו כוחות, למה שאנחנו לא ניקח את זה לצד החיובי,